

Skatteutskottets betänkande

1982/83:48

om användningen av hundskattemedlen

Motionen

I motion 1982/83:1714 av Kerstin Andersson m. fl. (c) yrkas att riksdagen hos regeringen anhåller om en översyn av stöd och avgifter för hundverksamheten.

Gällande rätt m. m.

Beskattningen av hundar regleras i lagen (1923:116) om hundskatt. Lagen har i sina huvuddrag samma innehåll som den ursprungliga förordningen angående skatt för hundar, vilken trädde i kraft år 1924, men vissa ändringar genomfördes den 1 januari 1981 (SFS 1980:516; prop. 1979/80:151, SkU 1979/80:57). Nu gällande regler innebär i huvudsak att skatt årligen skall erläggas till kommun för varje hund som omfattas av skatteplikten. Kommunen får själv bestämma skattens storlek och kan också differentiera skatten för olika områden inom kommunen. Kommunen bestämmer själv hur de influtna skattemedlen skall användas.

I förarbetena till 1980 års ändringar diskuterades frågan huruvida hundskattemedlen borde specialdestineras till viss verksamhet – djursjukvård och liknande – eller fritt disponeras av kommunerna. Föredragande statsrådet förordade det senare alternativet. Skatteutskottet biträdde denna uppfattning och anförde följande:

Utskottet vill med anledning härav ansluta sig till departementschefens uppfattning att användningen av hundskattemedlen bör anses vara en rent kommunal angelägenhet. Mot denna bakgrund är utskottet inte berett att lämna kommunerna några rekommendationer beträffande medelsanvändningen. De kommunala bidragen till den regionala djursjukvården synes i åtskilliga fall ha bestämts med utgångspunkt i hundbeståndets storlek inom kommunen. När invånarna i vissa kommuner utnyttjar dessa tjänster utan att kommunen lämnar något ekonomiskt stöd till verksamheten bör den regionala djursjukvården inte ha några svårigheter att påvisa att ett sådant agerande är osolidariskt av kommunen och att det i sista hand kan leda till att kommunens invånare berövas möjligheterna till denna vård. Det kan även konstateras att djursjukvården kan hjälpa kommunerna till en förbättrad hundskatteuppbörd genom att antingen ta ut förhöjda taxor av de hundägare som inte erlagt hundskatt eller vägra att behandla oanmälda hundar i de fall djurskyddsbestämmelserna inte hindrar detta. Ett sådant system har redan med framgång tillämpats vid ett av de regionala djursjukhusen. Utskottet har med dessa synpunkter endast velat understryka att kommunerna i många fall kan anses ha ett eget intresse av att stödja den regionala djursjukvården som enligt utskottets mening bedriver en viktig och värdefull verksamhet. I den

mån den regionala djursjukvården behöver statligt stöd i samband med ny- eller ombyggnad av djursjukhus är detta en fråga som faller utanför utskottets kompetensområde och som alltså får prövas i andra sammanhang.

Under innevarande riksmöte har en motion om medel till djursjukhusens investeringskostnader behandlats i jordbruksutskottets av riksdagen godkända betänkande JoU 1982/83:24. I betänkandet erinrar utskottet om att vissa kommuner utnyttjar hundskattemedlen för att lämna bidrag åt djursjukhus och anför följande:

Som framgår av den lämnade redogörelsen ger samhället visst stöd åt sällskapsdjurens sjukvård. Ett sådant stöd är enligt utskottets mening berättigat av djurskyddsskäl och med hänsyn till dessa djurs sociala betydelse. Utskottet får dock framhålla att huvudansvaret för sällskapsdjurens sjukvård måste anses åvila djurägarna själva. Mot den bakgrunden är utskottet icke berett att tillstyrka motionärernas önskemål om ytterligare samhällsstöd åt djursjukhusen. Motionen avstyrks därmed.

Utskottet

I motionen begärs en översyn av frågan om stöd och avgifter för hundverksamheten. Motionärerna, som kritiserar det förhållandet att många kommuner inte använder hundskattemedlen för att göra något för hundarna, pekar på behoven inom djursjukvården och att det behövs forskning om hundar och bättre hundägarutbildning.

Som framgår av den inledningsvis lämnade redogörelsen har utskottet tidigare utförligt behandlat frågan om kommunernas användning av hundskattemedlen. Härvid har utskottet bl. a. framhållit att användningen av hundskattemedlen är en rent kommunal angelägenhet och att några rekommendationer beträffande medelsanvändningen därför inte bör lämnas. Vidare har utskottet strukit under att kommunerna i många fall har ett eget intresse av att stödja den regionala djursjukvården som enligt utskottet bedriver en viktig och värdefull verksamhet. Utskottet vidhåller sin uppfattning i dessa frågor och finner att den av motionären begärda översynen inte är påkallad. På grund härav avstyrker utskottet motionen.

Utskottet hemställer

att riksdagen avslår motion 1982/83:1714.

Stockholm den 26 april 1983

På skatteutskottets vägnar
ERIK WÄRNBERG

Närvarande: Erik Wärnberg (s), Knut Wachtmeister (m)*, Stig Josefson (c), Olle Westberg (s), Hagar Normark (s), Bo Lundgren (m), Ingemar Hallenius (c)*, Bo Forslund (s)*, Anita Johansson (s), Anna Lindh (s), Ewy Möller (m), Bruno Poromaa (s)* och Erkki Tammenoksa (s).

* Ej närvarande vid justeringen.

